

El present de noces

Pepa Quintana i Agustí, Vilademuls

1.To tes - les mar - ga - ri - de - tes se vo - len ca - sar a quest any, jo so(m) la més pe - ti - so(m) la més pe - ti - te - ta qu(e) hau - ré d'es - pe - rar un al tre any; més pe - tit ga - lant tinc la

9 pe - tit tinc ga - lant(a) la guer - ra, no sé si me'l ma - ta - ran; si me'l ma - ten, que me'l

te - ta qu(e) hau - ré d'es - pe - rar un al - tre any. So - ta l'(au) - li - guer - ra, no sé si me'l ma - ta - ran.

14 ma - tin, tan pe - tit (?) do - na - ran. 1. 2.

ve - ra, au - li - va, so - ta l'au - li - ve - ra un ram. 2.Jo 3.Més

Treu el cap a la *ventana* i a França n'està mirant;
ja veu venir cavalleria, i el seu galant va a davant.
Ja li en porta una cadira per baixar-ne de cavall:
-Déu vos guard, *donya* Ma(r)g(ari)da. -Déu vos gord, senyor Joan,
què en porteu d'aquella terra, que hi heu estat tant(s) d'anys?
-Jo te'n porto(c) unes joies, no sé si t'agradaran,
no són mitges ni sabates ni vestits valencians;
n'és una cinta endaurada que no l'han fet el(s) cristians.
L'han fet un moro i una mora que hi han estat set anys,
sense fer-ne mai cap festa, només quatre festes l'any:
(?) Pasqua i Cincogesma, i les festes de Nadal.